

Universitätsbibliothek Paderborn

**IN PRIMVM MV=||SCVLI ANTICOCHLAEVM || Replica breuis
Iohannis Cohlæi, pro Sacerdotij & || Sacrificij nouæ legis
assertione.|| IN EPILOGO ADIECTA || est breuis responsio
in Antibolen Bullingeri.|| ...**

Cochlaeus, Johannes

Ingolstadt, 1545

VD16 C 4331

III. De urbe Roma, à Hieronymo laudata.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10167348-1

De Discordia inter Luth. & Zwing.

stram ponitis. Tu igitur Muscule (non ego) astutam agis ipse uulpeculam, dum discordias uestras palliendo dissimulas, & falsa excusatione tantum ad externas ceremonias referri iubes.

DE VRBE ROMÆ A S. HIERONYMO LAUDATA. Caput. IIII.

Non nego Romam typice aliquando dictam esse Babylonem, quando sub Idolatriis Imperatoribus ebria erat sanguine Martyrum Christi, & idolorum uarietate confusa, Sed longe aliud nomen habuit postea sub Imperatoribus Christianis, Romanisq; P̄tificib; Id qd ipsius Hieronymi (quē calumniose opponis Romæ) uerba clare testantur, quæ tu ipse recitas. Sed ad teloqua*r*, inquit, quæ scriptā in fronte blasphemiam, Christi confessione delesti, urbs potes, Vrbs Orbis domina, urbs Apostoli uocelaudata. Sunt ne hæc criminantis uerba: Subtilis uis uideri Muscule, & non uides hæc laudis potius q̄ uituperij esse uerba: Arduces, in sequentibus eam uituperari. Audiamus ergo sequentia. Interpretare (inquit) uocabulum tuum, Roma aut fortitudo, dinis nomen est apud Græcos, aut sublimitatis iuxta Hæbraeos. Serua quod diceris, Virtus te excelsam faciat, non uoluptas humilem, An hæc uituperationis sunt uerba: totus profecto per impium in Romam odium cæcus es, si ita iudicas. Sed addis adhuc plura. Maledictionē (inquit) quā tibi saluator in Apocalypsi comminatus est, potes effugere per pœnitentiam, habens exemplum Niniuitarum. Hæc certe Hieronymi uerba nihil contra Romam faciunt. Athic Romæ s̄epe protinus subiungis ac petis, ut doceam uos, quando post acta. Hieronymi tempora maledictionem hanc per pœnitentiā Roma

Roma effugerit. Sed si oculos uidendi haberes, mox uides res in Leonis I. & Gregorij I. sermonibus & epistolis, q̄ s̄epe egerit post Sancti Hieronymi obitum p̄enitentiam Roma. Quod quæsto aliud est officium P̄enitentiariorum tum ad S. Petrum in Vaticano, tum ad S. Iohannem in Laterano, nisi audire p̄enitentes, & confessione peccatorum audita, eis opera p̄enitentiæ salubriter iniungere. Dic tu mihi uicissim Muscule, quando post obitum Hieronymi Roma unq̄ sine P̄enitentiarijs fuerit, Exceptis XL. diebus, quando in bello Iustiniani Imperatoris contra Gothos, incensa ac penitus desolata extitit. Non uituperauit igitur Romam Hieronymus, quando ad p̄enitentiā eam adhortatus est, Quis enim tam sanctus est, ut p̄enitentia non es geat? Non fuit ergo Hieronymus contra Romanam, quam dixit Orbis dominum & Apostoli uoce laudatam, Nec Roma contra Hieronymum.

Quare improbus mendaxq; cauillus est & impudens calumnia, ubi ait, Roma uestra quem uiuum expulit, mortuū in Romā & colit, Non enim expulit eum Roma, sed ipse sua sponte Romanum dimisit, ut in terra sancta, ubi steterat pedes Domini, & p̄enitentiam ageret pro peccatis suis, & sacram scripturā clarius intelligeret, Neq; colit eum Roma, tanq; idolum aut nouum Deum aliquem, sicut calumniamini uos Hagiomastiges & pietatis nostræ erga sanctos Dei osores & rosores impij, sed colimus eum ut hæredem Dei & cohæredem Rom. s. Christi, sicut docet nos Apostolus ille, cuius uoce laudata est Roma, Romanorumq; fides approbata, quam in universo Mundo annunciarī dicebat. Quis igitur es tu Muscule, arrosoꝝ maledice, atq; etiam maledicere, ut reprobes Romam, quam laudauit Apostolus, sicut ex Hieronymo tra Paulum; tu ipse testaris? Quare nullus uestrū respondet mihi de impia

De Vrbe Roma

impia in Hieronymum calumnia Lutheri circa Homous
sionem. Quantia autem fecerit sanctus ille fidem Ro. Ecclesiæ,
eamq; totius Oriëtis Ecclesijs prætulerit, recitauit uobis sepe
ex ipsius ad Damasum Papam Epistolis, Vos autem ad rē
non respondetis, uanis calumniarum arrosonibus scurriliō
ter occupati.

DE ALTARIBVS CHRI
sti in Ecclesijs. Cap. V.

Indigne accipis. Muscule, q; dixi per tuas potissimum ins
temperies insaniasq; plusq; Turcicas factum esse, ut ho
die plura sint Christi altaria Constantinopoli quam Augu
stæ. Dixi, fateor, sed dixi condolenter, Dolet enim mihi, tā
Plura Chris
ti altaria Cō
stantinopos
li quam Au
gustæ.
tum tibi complicibusq; tuis in pulcherrima ciuitate Augu
stæ stensii licuisse ac permisum esse, ut uere discere possimus, Cō
stantinopoli, ubi dominant̄ Tarcæ, plura esse altaria Christi
quām Augustæ. Non nego equidem Constantinopoli p̄
dominari Machometicam impietatem, Vere nihilominus af
firmo, plura illuc esse altaria Christi quām Augustæ, Quēs
admodum Romæ, olim temporibus Domitianus, Traianus,
Decij & Diocletiani prædominabat utiq; impietas Ido
latriæ, Multa nihilo seciū erant & Christi templū atq; alta
ria Romæ illis temporib. in quib. Martyres & alij Christiani
Christū colebāt. Inuenies (credo) Augustæ mercatores a
liquos, qui Constantinopoli fuerint, Ex ijs ergo interroga,
quot nam habeant illuc altaria Veneti, quot Genuenses, q; Rhagusiani,
quot Græci, & eorum magnus Patriarcha, à quo etiam Græci, qui Venetijs habitant, sacerdotes petere et
recipere solent, ad suorum altarium, quæ Venetijs habent, ministeria peragenda.

Hanc